

Чл. 98. Съдебният слѣдовател не спира извършването на слѣдствието за това само, че обвиняемият се е скрил, или че не се намира лице, подозрѣвано въ извършването на прѣстѣплението.

Чл. 99. Само съдѣтъ може да прѣкрати прѣдварителното слѣдствие. Когато съдебният слѣдовател не намѣри основание да продължава слѣдствието въ случаите, прѣвидени въ чл. 11 отъ настоящия законъ, или по нѣмание въ дѣянietо, което изслѣдува признания на прѣстѣпление, или по причина на неоткриване виновника, той спира производството и внася чреѣзъ прокурора дѣлото въ окрѫжния съдъ, за да се прѣкрати.

III. За дѣлността и правата на прокуроритъ.

Чл. 100. Прокуроритъ сами не извършватъ прѣдварителни слѣдствия, но само даватъ за това прѣдложения на съдебните слѣдователи и надзираватъ производството на тия слѣдствия.

Чл. 101. Когато извършватъ дознания за прѣстѣпни дѣянія, полицейските лица се намиратъ въ непосредственна подчиненность на прокуроритъ.

Чл. 102. Прокуроритъ иматъ право да присѫтствува при всичките слѣдственни дѣйствия и да разглѣждатъ на мѣстото производството, безъ да спиратъ съ това вървежа на слѣдствието.

Чл. 103. По всичките прѣдмети, които се отнасятъ къмъ изслѣдването на прѣстѣплението и къмъ събирането на доказателствата, съдебният слѣдовател испълнява прѣдложениета на прокурора съ забѣлѣжване въ протоколитъ, какви именно мѣрки сѫ взети по неговото исканie.